

Textus: Jn 14, 15-17. 26-27

Kedves Ünneplő Gyülekezet!

Összekapcsol bennünket a mai nap öröme, a hálaadás, a gyülekezeti közösségben megélt áldás, a Szentlélek kitöltésének ünnepén.

Pünkösöd ünnepén a Szentlélek eljövételére emlékezünk. Azt ünnepeljük, hogy Isten kiárasztotta az Ő Szentlelkét erre a világra, ezelőtt majd' kétezer évvel ezelőtt valami végérvényesen megváltozott. Beköszöntött az a korszak a „Nagy történetben”, ami az egyház korszaka, amikor szerte a világon hirdetik az evangéliumot és a kegyelem mindenkinek adatik, aki csak segítségül hívja az élő Istent, Jézus Krisztus Atyját.

1. Ki mondhatja el, hogy vette a Szentlelket?

Fontos kérdés, hogy honnan tudjuk, hogy vettük a Szentlelket...

1.1....ki mondhatja el, hogy benne él Isten Lelke?

Azt hiszem, a legfontosabb, amit meg kell értenünk, hogy **egyrészt** nem mindegy, hogy a Szentlélek ritka vendég a szívünkben, az életünkben, vagy Bennünk él életvitelszerűen... azaz mennyire van otthon bennünk, mennyire lehetünk otthon Őbenne.

Másrészt a Szentlelket nem lehet birtokolni. Nem lehet elkapni, mint valamilyen ritka madár fajtát, amit egyszer elkapunk, aztán kalitkába zárjuk és a miénk, nem tud elreppenni.

Szükségünk van arra tehát, hogy hívjuk, segítségül hívjuk újra és újra egyénként, gyülekezetként, közösségként is.

De **hogyan tapasztalható konkrétan a Szentlélek munkája?** Kétféle megfogalmazást hadd adjak erre nézve.

1.2. Segít bennünket ebben az Ige, ezt olvassuk a korinthusi levélben: „...senki sem mondhatja: „**Jézus Úr**”, **csakis a Szentlélek által.**” (1Kor 12, 3) Ha tehát szíveddel hiszed ezt, a Lélek munkálkodik benned és jelen van az életedben.

1.3.A másik megfogalmazás, ahogyan az **Alpha hétvégén** szoktuk mondani: meggyőz a bűnről, az igazságról, felragyogtatja számunkra Krisztust! Ha ez történik az életedben, akkor munkálkodik a Lélek.

2. Mit jelent betöltekezni Szentlélekkel?

Amit még fontos látnunk és értenünk, hogy milyen különbségek vannak abban, hogy mit jelent betöltekezni Szentlélekkel? Az Újszövetségben háromféle formát találunk, amelyeket valamennyire meg lehet különböztetni és ami a mi szempontunkból is érdekes lehet.

2.1. Az egyik az, ami pünkösdkor történt: az első, a megismételhetetlen, amikor beköszöntött egy új világkorszak, ahogy azt a bevezetőben is mondtam. A nagy robbanás, aminek mentén elterjedt az evangélium a világban és olyan erővel és hatalommal történik mindez, ahogy előtte nem.

2.2.A másik forma, amivel találkozunk, mikor Péter a nagytanács előtt áll: ilyen történt máskor is az Apostolok Cselekedeteiben: gyakran egy feladat, helyzet kapcsán találkozunk ezzel. Így olvassuk:

„Középre állították és vallatták őket: Milyen hatalommal vagy kinek a nevében tettétek ti ezt? Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: Népünk vezetői, Izráel vénei!” (ApCsel 4, 7-8)

2.3.A harmadik forma pedig, amikor Pál apostol az efézusi gyülekezetnek mondja (akik már megtaltak Szentlélekkel korábban, átéltek hasonlót, mint pünkösdkor): „Ne részegedjete meg bortól, amelyben pusztulás van, hanem teljete meg Lélekkel...” (Ef 5, 18) Ez itt az „újrátölt, túlsordul” értelemben van előttünk.

Akármilyen helyzetben legyünk is, igaz, hogy a Szentlelket nem lehet adni, bárkitől megkapni: hívni lehet! És hisszük, hogy a mi szerető mennyei Atyánk kiárasztja ma is a Lélekét reánk!

3. Jézus ígéretei (Jn 14)

Drága Testvérek! Nagyon nagy szükségünk van a Szentlélekre! Ahogy Jézus beszél a búcsúbeszédében a tanítványokhoz, abból nyilvánvalóvá válik, hogy...:

3.1. Közvetlen és bensőséges kapcsolatra van szükségünk Istennel

A Jézus és az Atya közötti mély, bensőséges összetartozást hozza el a Szentlélek, aki által ebbe a kapcsolatba von be bennünket a mi Urunk. Kapcsolat, mert erre vagyunk teremtve. Kapcsolat, mert élő, mert ebben lenni jó. Kapcsolat, ami akkor is megtart, amikor akár egyetlen emberi kapcsolatunk sem tart. Amikor akár saját magunkat sem tudjuk megtartani. Ebbe a kapcsolatba hív most minket a mi Urunk! Halld meg a hívást, jöjj, fogadd el Őt! Jöjj az úrvacsorába, újítsd meg a Vele való kapcsolatodat! Ő vár Téged!

3.2. Pártfogóra van szükségünk

A Szentlélek, Jézus szavai szerint, a pártfogó, görögül a „Paraklétosz”. Egy írásmagyarázatban nagyon érdekes dolgot olvastam erről:

„A para szóelem jelentése: mellett, mellé, a klétosz jelentése hívott, a kaleó: hívni szóból származik; így a paraklétosz pontos jelentése: „**melléhívott**”. Ennek a kifejezésnek a görög köznyelvben elsősorban jogi jellege volt. A bíróság elé állított vádlott ugyanis görögül enklétosz, azaz „**behívott**”, „beidézett”, paraklétosznak pedig a vádlott **mellé hívott védőügyvédet** neveztek. Tehát Isten megigazító munkájára és a bűnbocsánatnak a közvetítésére utal a kifejezés. Érdekes megjegyezni, hogy a hívőket az Újszövetség gyakran nevezi ekklétosznak, amely pedig „kihívott”-at jelent, vagyis az enklétosz, a „behívott”, vádlott ellentétét, a vádlás alól felszabadított, felmentett embert. Az egyház pedig görögül ekklészia, a „kihívottak közössége”, vagyis a „vád alól felmentettek közössége”; maga e felmentés pedig a paraklétosznak, a „melléhívott”-nak köszönhető.

A paraklétosz ugyanakkor nem elfogult: bátorít, de int és vigasztal is egyben.

3.3. Békességre van szükségünk

Végezetül: nagy szükségünk van Jézus békességére. Békességre vágyunk! Csak épp akadályoztatva vagyunk mások és magunk által.

Jézus békességét hagyja tanítványaira, mint egy örökséget. Ez a „shalom”, a jól-lét, a „boldogulás”, a megnyugvás, elengedés Isten jelenlétében a nyugtalanság és csüggedés helyett. Ez a békesség nem önmagában adatik, hanem a Krisztusban nyert szabadítás, a bejárt bűnbánat, megtisztulás, újjászületés útján adatik.

Adja meg nekünk ma ezt az Isten! Töltsön el és pecsételjen el a Lélek!

Ámen!

Thoma László